

25 anys d'ajuntaments democràtics

Santa Coloma s'ha transformat en profunditat durant els 25 anys de democràcia municipal, tot seguint les línies mestres i els plantejaments del Pla Popular. La ciutat que hereta el primer ajuntament democràtic al 1979 té dos grans característiques: la inexistència d'una xarxa econòmica perquè, a diferència de la resta de ciutats metropolitanas no es va desenvolupar industrialment, i els dèficits urbanístics i d'equipaments produïts pel creixement ràpid i caòtic operat als anys 60 i 70 eren molt elevats.

L'any 1960, quan Santa Coloma tenia 32.590 habitants, hi havia lloc per a desenvolupar-se industrialment però la manca de planificació de sòl industrial ho va impedir i, com a conseqüència d'això, l'estructura econòmica i la base fiscal de la ciutat eren febles i els ingressos municipals eren insuficients per abordar les necessitats d'una ciutat abandonada a la seva sort per les autoritats franquistes. Portar a la pràctica el Pla Popular segons els seus redactors -AAVV i tècnics encapçalats per **Xavier Valls**- significava invertir 10.383 milions de pessetes de l'any 1.978.

Abordar tot això sense xarxa industrial i econòmica era la *singularitat* de la nostra ciutat respecte a la resta de ciutats metropolitanas. Per això, els equips de govern municipal han demanat constantment que des dels Pressupostos Generals de l'Estat es fessin aportacions econòmiques suplementàries, tal i com recomanaven els estudis fets al 1989, al 1999 i l'últim de la Comissió d'Experts independents de 2002. El Govern Central va fer oïdes sordes reite-

Abril de 1979, primer Ajuntament democràtic, amb Lluís Hernández d'alcalde

radament, l'Ajuntament va haver de posar un contenciós administratiu per tal de defensar els interessos de la ciutat i, finalment, el Ministerio de Hacienda accepta la petició colomenca i aplica la disposició addicional vigèsima-quinta de la Llei 52/2002 de Pressupostos Generals 2003, cosa que suposa un increment de participació en els tributs de l'Estat del voltant de 12 milions d'euros anuals.

S'ha obert camí la política impulsada per ICV a finals dels 80 d'aconseguir recursos econòmics suplementaris dels Pressupostos de l'Estat. Ara bé, això ha estat possible gràcies al consens dels grups municipals i, seria injust no dir-ho, a l'esforç realitzat des de 1995 pel tinent d'alcalde

responsable dels temes econòmics **Joan Carles Mas**.

Aquella ciutat suburbi de 1979 que va substituir al poble rural és avui una ciutat molt vertebrada urbanísticament, més cohesionada socialment i amb serveis. No faré una enumeració d'aquests canvis, doncs no és l'objectiu d'aquest article, però sí volia dir que aquesta transformació ha estat possible gràcies a la planificació de les entitats -el Pla Popular disposava d'un ampli suport social i consens polític-, al treball del teixit associatiu i als successius governs que han dirigit l'Ajuntament.

Però no tot està fet ni molt menys, hi ha molt reptes de futur que cal abordar des de la planificació

estratègica. El Pla Popular ja ha complert la seva missió; el Pla Estratègic Santa Coloma 2000, dirigit per **J.P. Sayrach** i elaborat durant els anys 1990-91, es va deixar de banda i no es va actualitzar. Necessitem un document estratègic -*Santa Coloma 2015*- que abordi globalment la ciutat, que ens marqui els grans eixos i que sigui la referència per l'actuació cívica i municipal. *Santa Coloma 2015* ha d'elaborar-se des de la iniciativa cívica, amb àmplia presència del teixit associatiu i amb la participació de l'Ajuntament, però sense monopolitzar el procés. Així aconseguirem fer una reflexió col·lectiva i disposar d'un document estratègic amb ampli consens cívic i polític.

Crec que tenim davant dos grans reptes, no els únics però sí els que afecten més directament el model de ciutat. Un: es fa imprescindible intervenir decididament a tots els nivells a la Zona Sud, tot combatent la seva situació de degradació, i equilibrant la ciutat, doncs no podem permetre'ns una dinàmica de fractura social i de deteriorament de la convivència. Dos: vam perdre, en el seu moment, el tren de la industrialització, ara no podem perdre el tren de la societat del coneixement i la informació, per tant cal jugar fort en la implementació de les noves tecnologies en tots els àmbits de la vida de la ciutat.

El futur l'hem de construir entre tots, xarxa cívica i Ajuntament, amb participació ciutadana i amb el treball conjunt de les forces d'esquerra, i d'un equip de govern sorgit d'un acord estable, per sobre de les conjuntures electorals, basat en la confluència programàtica, en la identitat pròpia, en la corresponsabilitat mútua, en la transparència de la seva gestió i en el diàleg constant amb la societat civil.

Josep Maria Corral i Belorado